

La federació o unió fraterna
de les Ordres Terceres

Molt s' ha treballat, d' algun temps a aquesta part, pera revifar les Ordres Terceres de Catalunya, pero s' ha fet poch si s' considera lo que deuen y poden fer y lo que espera d' elles l' Esglesia Santa. S' ha parlat molt de la llur influencia social, de les llurs glories passades, pero el recort del passat, si no es per estimular el present, de res serveix; y la seva influencia no basta demostrarla teóricament sinó qu' es precis ferla veure en la práctica.

Degut sens dupte a la manera ordinaria de fer prosélits, a la ignorancia de lo que significa ser terciari, y a la rutina, moltes Ordres Terceres locals han anat vegetant migradament, convertintse en una especie de confraries piadoses qual vida colectiva es reduceix a la celebració d' una funció mensual mes o menys solemne. Es veritat que

l'Ordre Tercera es un medi de perfecció individual cristiana, pero aixó no es sinó una part de la missió llur; el seu fi es mes ample, te horitzons més espléndits, més grans, es promouer el regnat de Jesucrist en la terra, es fer viurer el Cristianisme, no solsament en el si de les families sinó també en totes les manifestacions de la vida pública, interveinent prudentment, intensament en tots els ordres socials. Y may com are es tant necessaria aquesta intervenció—de tots els catòlichs en general y dels terciaris d'un modo especial—perque 'l mal avença entre immenses onades d'odi y si no s'el detura a l' hora, tal volta anegarà tot lo existent. May com are es tant urgent una fonda acció catòlica, una inmensa invasió de be, pero de be com deya en Balmes, «en la seva forma aplicable a les circumstancies, adaptada a les necessitats de la época, acomodada al esperit del sigle, en armonía ab les costums dominants; pera no deixar als contraris el pretext de que 's tracta de combatre l' il·lustració y l' avenç per medi de declamacions ignorants y fanàtiques; pera que els defensors de la religió y 'ls bons principis, es presentin devant del públich ab el prestigi que sempre acompaña el verdader saber y quan s'ofereixi oportunitat, puguin donar als seus adversaris lliçons severes, manifestantelshi que quan aproven o condempnen no es per falta de coneixement de causa, no es per ignorancia, no es per rencorosa malicia, sinó impulsats per fondes conviccions y a la llum d'abundosa doctrina».

Aquest seria 'l modo de respondrer les Ordres Terceres a les esperances dels Sants Pares, sobre tot de Lleó XIII y Pius X. Aquest seria 'l modo de fer obra francescana, obra de amor, que no dona a ningú, ni a n'els mateixos contraris, motius d'ofensa, y per aixó es obra intensa, invasora, catòlica, com deyen els primers terciaris y com fan els terciaris de altres nacions. ¿Perqué les Ordres Terceres a Catalunya, casi passen desapercebudes? ¿perqué, en general, la seva acció es tan poch activa?—Induïtablement qu' es per la falta d'unitat. Si 'ls 5000 o mes terciaris que hi han a Catalunya baix l'obediencia dels Caputxins, tinguessin verdadera conciencia de llurs debers, de llur missió, de lo que signifiquen; si

no formessin mes qu' un sol cos ab un sol cap, sabiament orientats vers el gran ideal de restauració cristiana, ¿per ventura no serien una verdadera forsa social? ¿per ventura no eixirien germandats ufanoses, plenes de vida, que atraurien a tots els bons catòlics a ingressar en elles y exercirien una acció catòlica intensa en els llochs ahont estiguessin establertes?

D' aquí la necessitat d' una *federació* d' Ordres Terceres, d' aquí la necessitat d' una *unió íntima* en la qual, conservant els membres, o sigui, les Germandats la natural autonomia, no formin sinó una sola personalitat moral.

Ara bé, ¿qué es la federació? ¿cóm realitzarla?—aixó es lo qu' anirem exposant, ab l' ajuda de Deu, en uns quants articles. Avans de comensar y com a introducció necessaria, diguéu quatre mots sobre la organització jerárquica de l' Ordre Tercera.

L' Ordre Tercera, com tota societat ben constituída, te 'ls seus superiors, que son de dos classes: regulars y seculars. A n' els primers o sigui, a n' els Frares menors de la U. L., Conventuals y Caputxíns, correspon de dret, com a successors del S. P. S. Francesch, la direcció de l' Ordre Tercera. El Ministre general, els Provincials y 'ls Guardians en llurs corresponents districtes, son els únics que tenen facultat ordinaria, permanent y general pera erigir, instituir y fundar Ordres Terceres y concedir l' hábit o sia l' escapulari y 'l cordó, y admetrer la professió dels terciaris. Pero com que els Prelats francescans no poden acudir a una obra tant extensa, poden delegar aquestes facultats a qualsevol sacerdot regular o secular pera que pugui várida y lícitament rebre a l' Ordre dirigir y visitar les particulars Congregacions; els quals gosan d' aqueixes facultats personalment, per lo tant sens poguerles delegar a ningú mes.

Els segons son els que desempenyen els cárrechs de Ministre, Secretari, Mestre de novicis, Tresorer, etc., els quals han de pertanyer a l' Ordre Tercera ja siguin sacerdots seculars, ja siguin simplement seculars. Tal es la tradicional jerarquía de l' Ordre Tercera.—FR. J. D' ALVERNA.

(Seguirá.)

PATRÓ DEL MES

Sant Joseph de Leonisa, O. M. Cap.

(4 DE FEBRER)

Nasqué St. Joseph a Leonisa, d'una de les famílies més virtuoses y nobles de la ciutat. A l'edat de 16 anys vesti l'hàbit del P. St. Francesch en l'Ordre Caputxina y llurs progressos en la virtut foren tant ràpids, que al poch temps, se'l proposava com un modelo a tots els seus germans. En 1587, els seus superiors l'enviaren a Constantinopla ahont va poguer desplegar el seu zel immens consolant als cristians captius, afirmant més y més la fe en aquells que perillavan y treballant per la conversió dels mahometans. Irritat el Soldá pels sanitosos efectes de llurs predicacions, va ferlo empresonar y el condemná a morir en el suplici. Durant tres dies y tres nits restá penjat de la forca per medi de dos grillóns l'un a una ma, y l'altre a un peu, predicant encare a tots els que passaven. Pero Deu que 'l reservaba per altres empreses, el deslliurá per medi d'un àngel que va gorirli les llagues y li ordená retornar a Italia. Un cop en sa patria, recorria els pobles y ciutats ab un zel infatigable deixant per tot arréu recorts conhortadors de sa fogosa paraula y dels nombrosos miracles que Deu operava per sa intercessió. Després de 20 anys d'apostolat morí santament el dia 4 Febrer de 1612.

Virtut del mes.—L'esperança y la confiança en Deu.

«El sofriment dura poch, la gloria que 'l corona en el cel es infinita».
(*Sant Francesch*).

Práctica.—Visitar el SSm. Sagrament exposat durant les Quaranta Hores y fer algún petit sacrifici en desagravi de les ofenses que reb durant els dies de Carnaval.

FLORETES SERÁFIQUES

«Si volém que Deu ens concedeixi la seva santa pau, que no es altre cosa que Ell mateix, es necessari que li donguém la nostra voluntat que no es altre cosa que nosaltres mateixos.—(*P. Maria Antoni*).

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 1; B. Andreu, cf.—2; La Purificació de la Mare de Deu.—3; Beata Viridiana, vg., terciaria.—4; St. Joseph de Leonisa, cf.—5; Sts. Pere Batista y comps. mrs. del Japó (1.ª y 3.ª O.).—18; Bta. Ludovica de Albertonis, vda., terciaria.—19; St. Conrado de Placencia, cf. terciari.—21; Sta. Angela Mericis, vg., terciaria.—23; Sta. Margarida de Cortona, penitenta, terciaria.

Fent historia

Fará cosa d'un any que la V. O. T. de Barcelona donant una proba cada dia més clara de sa crexensa y del bon zel dels que son sos capdevaners, deixá que un estol de joves no contents ab reunirnos solsament en relligiosa funció mensual, formessim una nova branca d'aqueix arbre que 's va extenent per tota la ciutat comptal.

Aqueixa nova filla de que vull parlarvos, si Deu m'ho permet, s'anomena «Joventut Seráfica» y com ja ho indica el seu nom, está composta de joves, fills tots y entussiaistes admiradors de nostre Seráfich Pare Sant Francesch.

«Joventut Seráfica», donchs, s'havía dedicat tot aqueix any passat a la caritativa obra d'anar tots els diumenges a afeitar als assilats de les Germanetes dels Pobres malgrat y no omplenar del tot nostres desitjos; pero com tots sabéu, vingueren aquells jorns de trista recordança no sols per els fills de Sant Francesch, sino per tot ver católich, y ens tallaren les ales, privantnos, encar que temporalment, del gaudiment de nostre crexensa rápida havent hagut de portar tot l'any la mateixa vida, que no deixant d'esser caritativa es monótona y per lo tant impropia-per els que volém seguir les petjades del Serafi d' Assís.

Encar que poch han variat els temps, el sol francescá ha vingut altre volta a escalfar nostres cors y com l'aucell que quan pot sortir de la gabia hont estava presoner corre tot seguit a reunir-se ab sos companys del bosch, també nosaltres després de aquells jorns de prova, que sols Deu sab perquè vingueren, torném altre volta a nostre tasca, comensant per la feyna tan humil com caritativa d'anar a afeitar y tallar cabells als malalts necessitats a son propi domicili, comensament que creyém ha d'esser del agrado de tots nostres germans.

Apart de precisar l'esfors moral nostre, m'es grat fer remarcar a la vegada el lloable sacrifici material de tantes persones de bona voluntat com fins are ens han vingut protegint.

La gran prosperitat de nostre V. O. T. ens dona cada dia més dalit y esperança d'arribar a omplenar nostres desitjos; no dubtém pas que havém de veurer nostres esforços acompanyats de la més desinteressada protecció, no tant sols de tot ver Terciari, sí que també de tot cor gran y noble que miri a les regions de la vida eterna.

Y per últim, demaném a nostre Pare Sant Francesch que no permeti defallim jamay devant dels revessos temps, en la tasca que 'ns havém imposat a fi de que poguém imitar sempre al que en vida fou un verdader imitador de Jesucrist.

J. FONT, Secretari,

Barcelona 16 Janer de 1910.

CRÒNICA

Les Missions del Caquetá —Cinch anys fa que la Seu Apostòlica nombrá al Rm. P. Fidel de Montclar, Prefecte pera la nova Missió que 'ls PP. Caputxins catalans havian d'emprendre en los terres encare salvatjes del Caquetá. Acompanyat del Rt. P. Estanislao de Les Corts, sortí llavors d'Espanya dit Rm. Pare, desitjós d'implantar la Creu en aquelles selves y boscos desconeguts, y ab la Creu els primers fonaments de la civilització que á copia de suors, d'abnegació, de sacrificis y tal volta de la propia sauch dels missioners, havia d'anar entrant en aquelles terres pera transformar a sos desventurats habitants de semiferes que ara son en homes perfectes que poguessin entrar, un cop dignificats ab la llum evangélica, en el concert universal de la humanitat y esperar pera més enllá d'aquesta vida en un Deu remunerador y glorificador de ses criatures.

Cinch anys fa tot just: y ja son molts el fruits que podém contarne dels trevalls esmersats per nostres missioners.

Tenint en compte que 'l territori del Caquetá es d'una extensió com mitja Espanya; que allí no hi ha ni camins ni carreteres, ni pobles ni ciutats, sino que pera cercar als indios han de navegar setmanes enteres per els rius e internarse a peu per aquells boscos poblats de tigres, lleons y altres feres selvatjes; que pera ferse entendre dels indigenes han d'aprendre els seus idiomes o dialectes que son, els fins are coneguts: el inga, el ceona, el coche, el huitoto, el coreguaje y el carijona; y que, no obstant de tantes dificultats, sols deu son els missioners que en aquets cinch anys que hi han dedicat, se compendrà el treball sobrehumá que han arribat a fer en tan poch temps, logrant ja formar uns disset pobles d'indios mitj civilisats, ab divuit escoles y un total de 900 criatures que van instruhintse en les primeres lletres, en els rudiments de religió, en les pràctiques y principis d'agricultura, fusteria y tota classe d'industries indispensables pera la vida social.

El Rm. P. Fidel, que en lo religió y eclesiástich té àmplies facultats y la representació del Sant Pare, y en lo civil, del govern de Bogotá, ha procurat, pera solidar els trevalls fins are fets, portarhi els Germans Maristes y les religioses Francescanes Missioneres pera cuidar de la ensenyansa, y ha constituhit ja les autoritats de cada poble iniciantlos en la pràctica de la vida municipal.

Actualment se trova a Catalunya el Rm. P. Prefecte, de pas pera Roma, pera donar compte a la Iglesia de l' estat de la Missió y endursen al regrés nous missioners que ja están desitjosos de trovarse entre sos germans y compartir ab élls les penes y fatigues de la evangelisació.

Y ara una pregunta: ¿Perá qué serveixen els frares?

La V. O. T. de Banyolas. —Cada any acostuman a celebrar exercicis els terciaris de Banyolas durant la setmana dels Sants Reys, y sempre resulta petita la iglesia pera contenir als bons terciaris que hi acudeixen pera fortificar el seu esperit y renovar les promeses que tenen fetes de seguir e imitar les virtuts del Seráfich Pare St. Francesch. Pero aquest any, hi havia una circumstancia que pera altres poblacions hauria sigut auguri del fracás, mentres que pera Banyolas ha sigut pot ser el secret del éxit y de la extraordinaria animació ab que se pogueren fer els dits exercicis. La V. O. T. de Banyolas, per causes especials y completament ajenes a la voluntat dels digníssims senyors Sacerdots que la dirigien, havia hagut de suspendre les funcions y reunions mensuals desde el Mars del any passat; y per forsa, si no s'hagués tractat dels terciaris de Banyolas, tant fermes y decidits a no apartarse de les files del Seráfich Pare St. Francesch, aixó sol hauria sigut sufficient pera acabar ab una Congregació per més ben organizada que hagués sigut, com ho era y ho es la de la V. O. T. de Banyolas.

Se feren, donchs, com si res no hagués passat, els Sants Exercicis y la Visita, per el Rt. P. Guardiá del convent de Olot, qui doná com a final una serie de disposicions molt oportunes y encaminades a sostenir l' esperit dels terciaris y a augmentar cada dia més els seus fruits de santificació.

La Junta directiva de les Germanes quedá confirmada en sa totalitat; y la dels Germans se constituí en eixa forma: *Ministre*, Reverent D. Joseph Oliver, Pvre. (Missionista).—*Vis-ministre*, Rt. D. Joan Barolés, Pvre.—*Secretari*, D. Narcis Romans.—*Mestre de novicis*, Reverent D. Joseph Canadell, Pvre.—*Vocals*: D. Jaume Casellas, y D. Joseph Badia.—*Tresorer*, D. Tomás Garcia.

En la conclusió dels exercicis vestiren l' hábit de la O. T. 14 postulantes, professaren 7 novicis y prengueren el cordó seráfich 7 cordífers. Deu beneheixi la llevar sembrada.

Un nou temple.—El dia 31 de Desembre, fou consagrat per el Ilm. Sr. Bisbe de Solsona, Caputxi, la nova iglesia que 'ls PP. Caputxins han construít, baix l' invocació de Santa Maria de Pompeya, en la Gran Via Diagonal, (Barcelona). Ab tal motiu se celebraren solemníssimes festes religioses, ab assistencia de dit Ilm. Sr. Bisbe. El cant fou executat per l' *Orfeó Catalá* baix la direcció del Mestre Millet, y els sermons a càrrech d' escullits oradors sagrats de Barcelona y Tarragona. En un dels actes doná la Benedicció ab el Santíssim als fidels el M. Iltre. Sr. Vicari General de Barcelona, en nom del Ilm. y Rm. Doctor Laguarda.

Els joves terciaris de la ciutat comtal no faltaren a tan solemnes funcions assistinthi gran nombre d'ells ab l'hàbit enter del P. Sant Francesch.

Document interessant.—Ho es la carta que'l Rm. P. General dels Caputxins ha dirigit al P. Provincial de la Provincia de Venecia en ocasió dels congressos que alli han celebrat les Ordres Terceres. Sentim no poguer ni tant sols extractar aquest document tan ple de sanitosa doctrina y oportunes observacions sobre la V. O. T.

Associació seráfica de les misses —Son molts els que se 'ns han dirigit pera poguerse allistar a n'aquesta Associació tan enriquida ab gracies espirituals, y d'una trascendencia y oportunitat tan grans, ja que la seva finalitat no es altre que ajudar a la gran obra de les missions caputxines. En nombres successius donarém compte més detallat d'aquesta Associació.

Publicacions.—Hem rebut la visita de dos noves publicacions ben germanes de FULLA SERÁFICA. Son la una: *Propaganda Antoniana*, de les mateixes dimensions que FULLA SERÁFICA y surt mensualment del convent dels PP. Caputxins de Sarriá. Te per objecte augmentar el coneixement y devoció a St. Antoni y a tot lo Antoniá. L'altre: *Boletín Dominical de la iglesia de Ntra. Sra. de Pompeya*: te per objecte difundir en les families de la capital y entre 'ls devots del nou temple de la Diagonal, el esperit altament Seráfich y Mariá que ha inspirat y dirigit la construcció de la artística iglesia de Ntra. Sra. de Pompeya. Avaloran el primer nombre les acreditades firmes dels M. Rvnts. PP. Miquel d'Esplugas y Ruperto M.ª de Manresa, caputxins.

La *Llibreria Salessiana de Sarriá*, acaba de publicar una vida de la Bta. Joana d'Arch, terciaria, escrita per el Rt. P. Evangelista de Montagut, Caputxi. Dit Pare ha sapigut perfectament compendiar en un tomet de 134 planes d'agradosa lectura, la admirable vida de la gran heroína, la llibertadora d'Orleans y Màrtir de Rouen. Recomaném el llibre als Terciaris en el que apendrán de sa germana les nobilíssimes virtuts de un sanítós patriotisme y de invencible fe.

Llegim ab verdadera satisfacció que la obra del *Ora et Labora* de Sevilla, te ja imitadors en molts seminaris de Portugal, Italia, França y repúbliques americanes. Ja es hora que 'ls exercits de la bona prempsa se vagin organisant a tot arréu.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1910.